

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 "		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 "		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

Nr. 211 Pres. ex 1927.

IOSIF

Din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al
Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

Tubitului Cler și popor credincios,

*Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul
nostru Iisus Christos!*

„Mărește suflete al meu
pe Împăratul, cel ce s'a
născut în peșteră.“

(Pripeala la Nașterea Domnului.)

Și în cele mai sărăcuțe comune bisericile, iubii mei, sfintele locașuri ale Domnului, sunt acum mai frumos împodobite, mai bogat iluminate, prin numărul mai mare al luminilor aprinse fie din dărnicia credincioșilor, fie din mijloacele bisericii însăși, pentruca astfel să dăm dovadă mai mare de dragostea noastră către Dumnezeu; să arătăm în măsură mai mare simțemintele noastre religioase și de preamărire a lui Dumnezeu. Și aceasta este și caviincios și servește spre lauda credincioșilor. Căci, se cuvine, iubiiilor, ca, precum luați acum pe voi haină de sărbătoare înfrumsăindu-vă trupurile voastre, așa să împodobiți și înfrumsețați și locașurile dumnezești, dând prin aceasta și dovada înfrumsătării celor dinlăuntru ale voastre, a sufletelor voastre, a participării voastre cu trup și suflet la marea sărbătoare, ce o sărbăm din mila lui Dumnezeu. Sărbăm, iubiiilor, nașterea, venirea în lume a Mântuitorului nostru Iisus Christos, făgăduit de Tatăl ceresc îndată după căderea în păcat a protopărinților nostri; făgăduință repetată apoi în decursul timpurilor, a veacurilor, prin prorocii și psalmi.

Curați să fiți și să fim cu toții, iubiiilor, cu trupul și sufletul, depărtând dela noi toată patima și uriciunea, serbând Nașterea Mântuitorului Iisus Christos, căci după cuvintele prorocului Isaia: „Prunc s'a născut noauă fiul, și s'a dat noauă . . . și se chiamă numele lui Înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare biruitoriu, Domn păcii, Părinte veacului

ce va să fie.“¹⁾ Deci, convinși fiind de adevărul cuvintelor prorocului Isaia, rostite cu peste șaptesute de ani înainte de Nașterea Mântuitorului, cari s'au realizat în Viteemul Iudeei prin Nașterea Mântuitorului, a *Îngerului de mare sjaț*, a *Sfetnicului minunat*, a *Dumnezeului tare biruitoriu*, a *Domnului păcii*, a *Părintelui veacului*; convinși fiind de măreția acestei zile de sărbătoare: să-l sărbătorim pe nou născutul Prunc, pe Împăratul născut în peșteră.

**

Iubiților! Sufletele noastre sunt dela nașterea noastră predispușe, pregătite și înclinate spre sărbarea și preamărirea Nașterii Vecinicului Dumnezeu, Care a venit între oameni arătându-se în trup omenesc. Vedeți bucuria nevinovată a pruncilor, cari de cu vreme se pregătesc a întâmpina Nașterea Domnului cu colinde, cu cântări de stea; și de dragul sărbătoarei nu iau seamă de frig, de ger, ci îmbujorați la față de aerul aspru, de mulțorii abia răsbind prin năimeți de zăpadă, grăbesc a vesti credincioșilor cu glasul lor argințiu sosirea Nașterii Pruncului Iisus. Câtă bucurie, ce înviore a sufletului nevinovaților? Ce viață pe străzile, ulițele, dealcum tăcute, ale comunelor noastre? — Iată, iubiților, sufletul omenesc se arată în cei mici deschis, gata de a îmbrățișa cu dragoste pe nounăscutul Prunc. Iară cei mari? Și ei își aduc aminte de copilăria, de bucuriile nevinovate ale tinereții lor, își retrăesc clipele fericite ale acelor zile senine și de sărbătoare, și luând parte la sfintele slujbe mărturisesc dragostea lor față de datinele noastre naționale și religioase, față de dumnezeescul Prunc; își mărturisesc credința lor în dumnezeescul Prunc, în Împăratul ceresc, Care s'a născut în peșteră, și îl măresc cu sufletul lor. Iată, iubiților, și sufletul celor mari deschis, îmbrătoșind cu dragoste pe nounăscutul Prunc! Iată, iubiților, cum se arată sufletul omului credincios! Și, fericit este omul, a cărui suflet nu e umbrît și răcit, nu e tulburat de valurile vieții acesteia; nu e pândit și ademenit de cel necurat; nu e ispitit de credință deșartă, sau deadreptul de necredință; nu a ajuns în mrejele necuratului, a satanei.

Sfântul Apostol Petru îndeamnă pe credincioșii din diferite țări zicând: „*Fiți treji, priveghiați; protivnicul vostru diavolul ca un leu răcnind umblă, căutând pe cine să înghită, căruia stați împotriva întăriți în credință*“.²⁾

Aceste cuvinte, aceste îndemnuri ale Apostolului se potrivesc și pentru noi.

Am atins mai nainte, că sufletele noastre, ale credincioșilor, sunt predispușe, sunt înclinate, sunt deschise, gata spre a îmbrătoșa pe dumnezeescul Prunc. Dară din cuvintele mele de mai nainte se desprinde și primejdia de carea sunt pândite; ispita căreia sunt espuse. Precum sfântul Apostol Petru îndeamnă pe credincioșii căroră s'a adresat cu scrisoarea sa, ca să fie treji și să privegheze opunându-se protivnicului întăriți în credință, așa și eu, în urma îndatoririi mele arhieresti, vă îndemn, iubiților, ca să fiți treji și să priveghiați. Să fiți treji și să priveghiați, căci protivnicul sub multe chipuri se silește să afle pe cine să înghită. Așa:

Protivnicul se arată în chipul *mândriei și al luxului*. Mândria, iubiții mei, își are originea dela cel necurat, căci necuratul prin păcatul mândriei a devenit din înger luminat, diavol întunecat, căzând ca un fulger*) din lumină, din fericirea cerească. Omul cuprins de păcatul mândriei și al luxului puțin cu puțin se răcește de cele trebuincioase sufletului, își uită de îndatoririle ce i-le pune înainte dumnezeescul Prunc, a Cărui sfântă Naștere o sărbăm, îngrijindu-se numai de trupul său, de partea sa pământească, carea — întorcându-se în pământul din care e luat, — se preface în pământ, nu se mai cunoaște; el se silește cu toate puterile să ajungă la mărire și laudă, despectând, disprețuind pe semenii săi, sfârșind apoi cu bagatelizarea și disprețuirea credinței și moralității. Cei cuprinși în mrejele mândriei și ale luxului își uită că pot să vină împrejurări, când deodată, fără de veste să cadă din mărire și bogăție. Astfel de întâmplări putem și vedea împrejurul nostru, numai să avem ochi de văzut.

1) Isaia: c. 9, v. 6.

2) I. Petru: Cap. 5, v. 8-9.

*) Luca: c. 10 v. 18.

Se mai arată protivnicul în chipul *indiferentismului*, al *nepăsării* față de cele sfinte, ale credinței și moralității. Cel cuprins de nepăsare și indiferentism, e departe de a fi credincios, ceea ce însuș cuvântul *nepăsare*, *indiferentism* arată. Cel nepăsător în ale credinței își zice, — și caută să învețe, să convingă și pe alții, — că toate legile sunt asemenea, nici una nu e mai bună ca alta, sau că toate sunt neadevărate, false, născociri omenești. Acesta nu-și dă seama, că adevărul numai *unul* poate să fie. Căutați împrejurul vostru iubiții mei, și înșivă vă veți convinge de existența a unor astfel de oameni, din care motiv am și aflat cu cale să fac amintire de nepăsare și indiferentism în ale religiei.

Dela nepăsare și indiferentism este numai un pas până la *necredință*, până la negarea existenței, tăgăduirea ființei lui Dumnezeu, carea încă este o formă în carea ni se arată vrăjmașul. Și e dureros, că se află și astfel de oameni nefericiți. Pentru acești nefericiți Mântuitorul Iisus în zădar a venit în lume, în zădar a învățat, în zădar a pățimit și a fost răstignit. Necredința este și umblă în lume când fățiș la lumina zilei, când învăluită, înfășurată cu vâl fals de credință. Necredința s'a arătat încă în zilele Mântuitorului, când fariseii și cărturarii și mulțimea sedusă de aceștia, deși l-au văzut cu ochii lor pe Mântuitorul, în sarcina căruia n'au putut să arăte nici o vină, nici o pată, deși au auzit cu urechile lor învățăturile și sfaturile înalte, ce le împărtășia mulțimei poporului, deși cu ochii lor au văzut minunile fără de seamă, ce le-a făcut vindecând bolnavii și înviind morții lor; totuș n'au crezut, ci l-au prigonit până au reușit, ca să fie răstignit. Deci să nu ne mirăm, că în zilele noastre vedem cum necredința își ridică capul prin reprezentanții ei, prin cei cuprinși în mrejele necredinței.

Sunt și în zilele noastre necredincioși pe față, cari nu se sfiesc să răspândiască necredința lor, precum sunt și necredincioși, cari însă se înfășoară cu vâlul fals al credinței. Aceia sunt necredincioși pe față, iară aceștia în sufletul lor sunt necredincioși, în afară însă se arată a fi credincioși și împlinitori ai legii, ca și oarecând fariseii și cărturarii. Spiritul timpului, duhul vremii aduce aceasta cu sine. Trebuie însă să recunoaștem, că sunt și oameni slabi, cari înlăuntrul lor au credință, simțesc trebuința credinței, dar se rușinează să-și mărturisească în afară credința, convingerea lor, temându-se de batjocura celor ce se țin a fi luminați; temându-se a fi socotiți oameni simpli, fără învățătură mai înaltă, nedemni pentru veacul, așa numit, al luminei. Ce folos însă de credința lor, dacă se rușinează a o mărturisi, a o arăta pe față? La aceștia să potrivesc cuvintele Mântuitorului: „*Cine se va rușina de mine și de cuvintele mele și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții Ingeri*“³⁾

Am atins iubiții mei, din multele numai pe aceste trei feluri de înfățișări ale vrăjmașului. Acestea sunt unele dintre cele mai vizibile, mai pipăibile. Ele sunt cele mai primejdioase.

Fiecare din ele face din om un idololatră, un închinător de idoli, fiind acest idol însuș omul respectiv pe carele îl învâluie vrăjmașul. El, în adevăr, nu iubește pe Dumnezeu nici pe deaproapele, nu l-se închină, ci se iubește pe sine însuș, se închină lui-și îngrijându-se de propria mândrie și bunăstare, disprețuind pe alții. El în mândria, nepăsarea, indiferentismul și necredința lui nu recunoaște adevărul descoperit de Dumnezeu, păstrat în sfânta Biserică; nu recunoaște de *adevăr*, ceea ce trece peste puterea minții lui, ceea ce nu poate cuprinde însuș cu mintea sa, și astfel nu recunoaște autoritatea învățăturilor dumnezeiești ale Mântuitorului, pentru cari atâția mucenici și-au dat viața, începând cu sfântul Arhidiacon Ștefan și cu sfinții Apostoli; nu recunoaște adevărul istoric dovedit pe deplin prin sfinții părinți și scriitori bisericești; dovedit prin cercetătorii conștiincioși ai timpului trecut, prin adevărații istorici. El, cel indiferent și necredincios, face din mintea sa mărginită idol, căruia i-se închină.

Dară, iubiții mei, vrăjmașul, care ni-se arată și ne urmărește în aceste înfățișări, nu e de neînving. Il putem învinge. *Cum? Cu ce armă? Cu arma credinței; fiind tari în credință*, cum ne spune sfântul Apostol Petru, și cum îndeamnă și sfântul Apostol Pavel pe Efeseni zicând: „*Luați pavăza credinței, cu care veți stânge toate săgețile cele arzătoare ale celui rău*“⁴⁾ Deci fiind tari în credința vie descoperită prin Dumnezeu, ce decurge din învățăturile Domnului nostru Iisus Christos; fiind tari în credința în Domnul nostru Iisus Christos, a Căruia mărită Naștere o serbăm acum, învingem și vom învinge pururea pe vrăjmaș.

**

Și, fiindcă iubiții mei, și ca Arhipăstoriul vostru, nu pot să am altă dorință mai mare, decât ca credința voastră tot mai mult să se întărească, tot mai mult să aducă roade binecuvântate, vă îndemn cu toteadinsul să priviți cu ochii sufletului vostru spre Vitleemul Iudeei, ca să vedeți, cum *Fiul lui Dumnezeu, Cel din veciu, Domnul Păcii, Părintele vecului*, s'a umilit pe Sine din nemărginita iubire către oameni, și în loc de palate împărătești a ales ieslea dobitoacelor spre a fi culcat, în scutece înfășat, ca oricare prunc născut în sărăcie. Și privindu-L să vă încredințați, că înaintea lui Dumnezeu starea umilă, joasă și sărăcia e prețuită, iară nu desprețuită; să vă încredințați, că credința noastră, învățăturile ce le-am primit dela Domnul nostru Iisus Christos prin mijlocirea sfinților Apostoli și Părinți, și ni-se predau fără întrerupere prin sfânta noastră Biserică sunt indispensabile, neapărat trebuincioase pentru mântuirea și fericirea noastră, așa încât însuș Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Christos s'a milostivit a se pogori în lume spre a învăța cu cuvântul și cu fapta.

Astfel încredințați fiind, să stați tari pe temelia învățăturilor Bisericii noastre strămoșești, respingând și stângând săgețile cele arzătoare ale celui rău, ale vrăjmașului diavol, și grijând neconținut, ca și sufletele fiilor voștri să fie păstrate în curățenie și nevinovăție, pururea deschise pentru primirea cu dragoste a dumnezeescului Prunc Iisus Christos, Căruia închinându-ne să strigăm:

„Mărește suflete al meu pe Impăratul, Celce s'a născut în peșteră“.

Pe lângă acestea vă doresc tuturor, mici și mari tânări și bătrâni, ca — Dumnezeuul Milelor revărsând în inimile voastre bucurie duhovnicească —:

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți! Amin!

Impărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierescă,

Al vostru tuturor

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopescă la Sărbătorile Nașterii Domnului, anul 1927, iară al Arhipăstoriei Noastre al optălea.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Traian Badescu

⁴⁾ Efeseni. C. 6. v. 16.

Christos și problemele sociale.

„Eu lumină în lume am venit, pentru ca tot cel ce crede în mine, întru întuneric să nu rămână“.

Ioan XII. 46.

Prin atmosfera anotimpului de iarnă, prin urgie de ger și șuer de vânturi o rază ideală de lumină și plină de dumnezească căldură străbate azi la noi. E raza *Soarelui celui mai înainte de soare*, e raza aceea care luminează mințile și încălzește inimile celor ce cu adevărat au minte întreagă și inimă nevătămată, ale tuturor acelor, cari au ochi de văzut și urechi de auzit.

E marele praznic al Nașterii Domnului Iisus Christos, al Aceluia, care a venit ca »*lumină în lume*« spre a risipi întunerecul din mințile copleșite de haosul unei civilizații infectate de imoralitate, și ca să topească gheța de pe inimile incremenite în cea mai mare cruzime posibilă.

Intreaga lume creștină cu pietate serbează acest praznic și plină de admirație și recunoștință se închină Domnului nostru Iisus Christos, care, Dumnezeu fiind, s'a umilit luând corp omenesc, născându-se în Vitleem din o fecioară curată.

Domnul nostru Iisus Christos, Domnul domnilor, Împăratul împăraților, plinindu-se timpul prezis de Dumnezeu prin oameni inspirați, nu în lux și mărire, ci apare blând și umilit, ba lipsit chiar și de cele mai modeste mijloace. »*Vulpile își au vizuinele lor, iar Fiul omului n'are unde să-și plece capul*«.

„Într'o peștere, care servea de staul dobitoacelor, s'a născut Iisus. Cel mai murdar loc a fost primul sălaș al celui mai curat prunc născut din femei. Primul leagăn al Fiului omului, a cărui soarte a fost să fie ucis de omul bestie, a fost ieslea, din care dobitoacele se nutreau cu miraculoasele flori ale primăverii“.

„Și nu întâmplător s'a născut Iisus în staul. Oare nu e un imens staul și lumea în care omul atât se îndoapă și așa de mult prăpăd lasă în urma sa? Nu prefăce el oare prin diferite mijloace diabolice cele mai frumoase, mai sfinte, mai dumnezești lucruri în pradă satisfacerii poftelor sale? Se lățește, lenevind pe movila păcatelor. Această stare se numește apoi „deliciul vieții“.

„Pe acest pământ, în acest staul murdar, al cărui gunoi nici-o podoabă, nici-o mireasmă nu l-a putut acoperi, într'o noapte a apărut Iisus, născut din nevinovăția unei fecioare“¹⁾, ca să șteargă vinovăția omului păcătos înaintea Tatălui ceresc.

Lumina a adus lumii. Lumină a fost și lumină este în lume. Ca Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu însuși singura și adevărata lumină este, care luminează și are în sine și putere de viață, nu numai vecinică, ci și pământească. Nu este ca lumina omenească, care adesea e slabă, înșălătoare și produce gaze asfixiante, cari nimicesc chiar și îndemnul spre o viață curată ideală.

La razele luminii aduse în lume de Christos a căzut zăbranicul de pe ochii omului: a cunoscut pe Făcătorul, Domnul și Dumnezeul său. A înțeles, că dacă Dumnezeu îi este tată, ceilalți semenii, ca fi ai dumnezeescului Părinte, îi sunt frați. În chipul acesta, aflându-se frații, au dispărut barierele dintre clasele sociale. N'a mai fost nici Evreu, nici Elin, nici stăpân, nici sclav, nici bogat, nici sărac și nici drept sau păcătos. Toți au început a se strădui, ca prin ajutorul, darul câștigat lor de Christos să se facă fi bineplăcuți dumnezeescului Tată.

Această viață nouă produce o revoluție în concepția despre ierarhia autorității și valorii individuale. De aici înainte nu frica de puterea pedepsitoare și răzbunătoare este imboldul și motivul faptelor bune, nobile, ai disciplinei și ordinei, ci iubirea sinceră față de Dumnezeu, față de aproapele și față de sine însuși. Cinstea, onoarea și considerațiunea nu se atribuie după originea cuiva, ci după serviciile aduse binelui comun, căci Domnul Iisus Christos zice: »*Cel ce vrea să fie cel dintâi între voi, să fie slugă tuturor*«.²⁾

Egoismul e combătut și întrânat; cinstit și prețuit e idealismul curat și prestat în serviciul cauzelor mari comune și decisive în progresul omenirii. La lumina lui Christos pace se dă lumii, pace se lasă lumii. Da, pace se aduce și sub aripile ei ocrotitoare neamul omenesc nu numai se reculege din amurțirea lungului întuneric, ci începe să se înarneze cu încă o nouă putere. Această putere, — cunoscută sub numele de *adevărată cultură*, — ridică pe om din ce în ce tot mai mult spre un grad mai înalt de nobleță sufletească și-l face să înțeleagă: care-i rostul și menirea sa în lume, ce datorinți și drepturi are înaintea lui Dumnezeu și în societatea omenească. Prin această priză privită lumina lui Christos, ea are puterea de-a soluționa și acele mari și grele probleme sociale, cari au produs și produc atâtă încurcătură — un adevărat haos — și a căror rezolvire favorabilă este așa de mult așteptată și atât de dorită.

Lumina aceasta dela Răsărit a făcut să rodească noi popoare, nouă națiuni. Ea a făcut să incolțească și la extremitatea împărăției lui

1) Giovanj Papini: Istoria lui Christos.

2) Marcu X. 43.

Traian un nou popor din ruinele altor popoare. Împăratul Romei prin învingerea și colonizarea Daciei a cauzat nașterea poporului nostru românesc. Lumina lui Christos însă l-a dat înțelepciune să se apere și conzerve în vremi de primejdie: l-a îmbărbătat și l-a întărit. În multe momente de durere numai tăria credinței sale în biruința adevărului vecinic, mângâindu-l, l-a ferit de desperare. Tot lumina lui Christos a îndreptat și fixat privirea sufletelor strămoșilor noștri spre acele idealuri, cari nu numai li-au salvat întreg, nealterat patrimoniul național, ci ni-au realizat unitatea culturală, ca apoi prin aceasta, la plinirea vremii, să se realizeze unirea tuturor Românilor într'un stat național, mândru și mare.

În prezent cea mai fierbinte dorință a tuturor Românilor de bine e consolidarea și întărirea noastră ca stat și națiune. Istoria și întreg trecutul nostru ne arată, că cea mai justă și eficace soluționare a tuturor problemelor sociale se poate realiza numai la lumina lui Christos.

Deci, cea mai fierbinte rugăciune de Nașterea Domnului să ne fie: *Christos, Soarele cel mai înainte de soare să lumineze mintea tuturor fiilor neamului nostru spre aflarea și fixarea mijloacelor sigure conducătoare la adevărata noastră consolidare și întărire națională.*

Dimitrie Soceneanțu
prof. de Religie.

ȘTIRI

Tuturor colaboratorilor, prietenilor și cetitorilor acestei foi le dorim sărbători vesele și fericite!

O donație puțin obișnuită în zilele noastre a făcut Dl Vasile M. Kogălniceanu. Fiul marelui bărbat de stat a dăruit pe seama bibliotecii liceului „Andrei Șaguna” din Brașov, întreaga sa bibliotecă constatatoare din 20.000 volume. În scrisoarea sa de încunoștințare donatorul scrie directorului liceului, că întotdeauna a simțit dragoste pentru acel oraș, precum și „pentru ginta noastră de peste munți, care este matca românismului”. Iar acestui bătrân liceu îi dorește ca biblioteca sa, îmbogățită cu aceste volume, să devină cel mai scump tezaur pentru propășirea neamului și a înfloririi limbei strămoșești!

Prețioasa donație a Dlui V. Kogălniceanu și ca și cea a Dlui Simu — sunt dovezi puternice că simțământul de jertfă nu s'a atrofiat la toți Români, ci el trăește în inimile nobile.

Descoperiri arheologice în Palestina.

Arheologi americani au făcut descoperiri interesante la Beth El, orașul lui Iacob și localitatea unde Ieroboam s'a închinat în fața vițelului de aur. Vasele de templu ebraice, ce s'au găsit, sunt foarte bine păstrate. O secție a Universității din California zărește cu săpăturile în localitatea Tel-en-Nasbet, 11 km. la nord de Ierusalim. E vorba de vechea cetate Masifat din Sf. Scriptură (Samuel cap. 7). Aci judeca Samuel pe Izraeliți și tot aci era fortăreața în care Solomon își pastra vistieria lui. Învățații spun, că această localitate, cu ziduri de 15 metri înălțime și 6 metri grosime, face parte din tipurile epocii de bronz. Profesorul arheolog Alt din Lipsca crede, că datează de 3000 ani înainte de Christos.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă preotul George Lința, în parohia de clasa II, din comuna Ciuchici, protopresbiteratul Biserica-Albă, să publice concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială constatatoare din 32 jughere cadastrale.
2. $\frac{1}{3}$ din intravilanul de 320 □.
3. $\frac{1}{3}$ din stola și birul uzitat.
4. În lipsă de casă parohială, alesul se va îngriji de locuință.

Cererile de concurs să se înainteze, cu documentele prescrite, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. al Bisericii-Albe, cu sediul Racașdia.

Recurenții se obligă a se prezenta cu știrea și învoirea protopresbiterului tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare, în sfânta biserică din Ciuchici, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie bisericească.

Dat din ședința consiliului parohial, ținută la 24 Noembrie 1927.

Traian Simu
președinte.

Sofronie Potocean
nolar.

În conțelegere cu mine:

Alexandru Munteanu
protopresbiter.

1-3

Localul de prăvălie

Împreună cu încăperile aparținătoare acestui local din casa diecezană Nr. 478 din strada Episcop Popasu, (în care au fost plasate depozitul și atelierul de ghete ale firmei *Grâu*) se dau în chirie începând cu ziua de 1 Februarie 1928.

Ofertele în scris se vor înainta până inclusive 27 Decembrie 1927 Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, care consiliu și-a rezervat dreptul de a decide liber asupra ofertelor.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 3122-1927 c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de următorul Vasile Radu din Borlova repr. prin Dr. Iosif Horváth avocat contra următorului Bosioc Perescu din Borlova, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Borlova circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș, cuprinse în c. f. a comunei Borlova Nr. coalei c. f. 299, Nr. de ordine A, I Casa cu supraedificiu, clădită pe izlazul comunei Borlova de lemn acoperită cu țigla, cu prețul de strigare de 8000 Lei.

Licitațiunea se va ține în ziua de 11 Ianuarie 1928 ora 4 la casa comunală a comunei Borlova.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic de cât jumătate din prețul de strigare.

Cei care doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 20% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau

să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (§§ 147, 150, 170, legea LX 1881, § 21 legea XL 1908.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, (§ 25 XLI 1908.)

Data în Caransebeș la 18 Octomvrie 1927.

Postelnicu m. p. judecător.

Tannenbaum m. p. aj. de c. f.

CONCURS

pentru postul de econom și bucatăreasa la Școala Normală de băeți din Caransebeș. Economul e retribuit cu 2842 lei, iar bucatăreasa 2142 lei lunar și întreaga întreținere, luminat și încălzit. Postul se poate ocupa imediat.

Diracțiunea

Cu ocazia sărbătorilor Sf. Crăciun să nu lipsească la nici o masă mărcile conducătoare ale

FABRICEI DE BERE TIMIȘOREANĂ S. A.

RECORD—SPECIALĂ

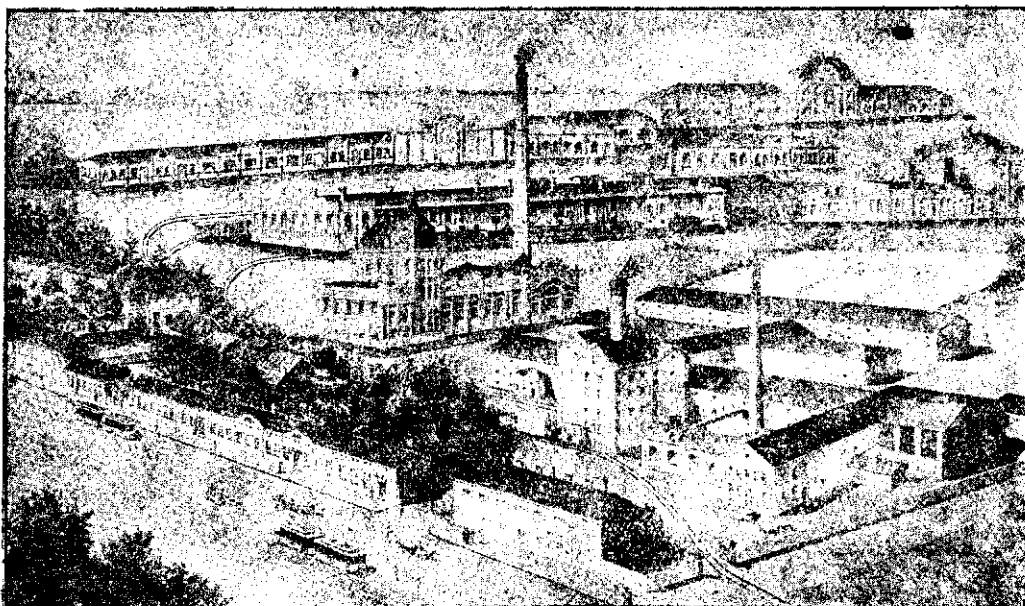
bere albă cu înaltă gradatie

ENGLISH—PORTER

bere neagră cu înaltă gradatie

Gust delicat, mare valoare nutritoare. În sticle originale, plăcut ajustate.

BERE CASINO

BERE CORVIN (neagră)

La Depozitul General Văd. C. Diemer
Caransebeș

TELEFON No. 46

FONDAT 1876.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul 1928

anul al XL-lea, a apărut și se află
de vânzare la Librăria noastră
Diecezană pentru prețul de 32 Lei.
Calendarul Românului este
cel mai vechi și mai bine redactat
calendar din părțile b ă n ă ț e n e,
care și de astădată apare cu un
bogat material literar, șematismul
diecezei noastre, târgurile din
B ă n a t și A r d e a l etc.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș

